

עת"א 64053/01/24 - שלמה חליוה (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

04 אפריל 2024

עת"א 64053-01-24 חליאה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
ואח'

בפני העותר נגד המשיבים	כב' השופט עמית יוסף בן-חמו	שלמה חליוה (אסיר)
		1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש עתירה. אף על פי שלא ניתן להבין את תוכן העתירה ואת הסעד המבוקש ומאחר והעותר איננו מיוצג, קבעתי את המועד לדיון בעתירה.

בבקשה נוספת שהגיש העותר, הוא טען כי המשיב מתנהג כלפיו באופן רשלני, תוך זילות ביהמ"ש.

עוד טען כי הוא מוחזק במאסר שווא. נציגי התביעה לדורותיהם, פעלו ויישמו תרחישים באופן גלוי ומגמתי, בלתי חוקי ובלתי מוסרי.

דחיתי את בקשת המשיבה להורות על מחיקת העתירה בשל כך שתוכנה איננו ברור בלשון המעטה וכי העותר מסרב לשתף פעולה ולבהיר בפני גורמי הכליאה במה דברים אמורים.

לאחר הדיון שנערך ביום 12.03.24 שמעתי את טענות העותר ואת תגובת המשיבה. ניתנה החלטת ביניים בתום הדיון בה נקבע כי לאחר מאמץ לא מבוטל ניתן להבין כי עתירתו של העותר מתייחסת לתקופת המאסר שהוא מרצה, לטענתו יש לנכות מתקופת המאסר פרק זמן של חודשיים ו-12 יום. בהחלטה הובהר כי ככל שעתירתו מכוונת נגד החלטת הנשיא שקצב את עונשו בטענה שנפלה טעות בניסוח ההחלטה של הנשיא, דינה של עתירה זו להידחות שכן, ביהמ"ש המנהלי איננו מוסמך להורות על ביטול החלטת הנשיא, גם אם לכאורה, מתברר שנפלה טעות, ראה לעניין זה (בג"ץ 04/17 סיבוני נ' שרת המשפטים וכן, בג"ץ 2906/20 חאלד שני נ' מפקד כוחות צה"ל).

מדברי העותר נראה שנגזרו עליו בנוסף לעונש מאסר העולם עוד תקופות מאסר נוספות בגין עבירות אחרות, המשיבה התבקשה לבדוק לעומק את הנתונים באשר לכלל המאסרים ולבדוק האם יש חפיפה ביניהם.

בתגובה שהגישה פירטה המשיבה את ההחלטות השונות שניתנו בעניינו של העותר בתיקים השונים.

בהחלטה על קציבת העונש שניתנה ביום 21.07.23 העמיד הנשיא את עונש המאסר של העותר על 32 שנות מאסר בניכוי תקופה של 7 שנות מאסר שנקבעה בתיק ת"פ 582-84 ובאופן שתקופת מאסר זו תצטבר לעונשי המאסר שנקבעו בתיק ע"פ 269-78 של ביהמ"ש העליון ובתיקים נוספים כמפורט בהחלטה.

כמו כן, צוין בהחלטת הקציבה כי במקרה של בעייתיות החישוב יש לרשום את הקציבה כ-25 שנים במצטבר למאסר.

בהמשך, בת"פ 21511-01-20 של ביהמ"ש השלום טבריה, נידון העותר לעונש מאסר של חודש וחצי במצטבר למאסרו הנוכחי.

סך כל התקופה המצטברת של המאסר אותו אמור לרצות הנאשם, בגין כל התיקים הוא 46 שנים, 9 חודשים ועוד 26 יום.

המשיבה מציינת כי נעשתה בדיקה מעמיקה ולא מצאה שנפל פגם בחישוב תקופת המאסר שעל העותר לרצות.

לאחר שעיינתי בתגובה המשלימה ובפירוט באופן החישוב, לא מצאתי שנפל פגם בחישוב.

על כן, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשפ"ד, 04 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.